

оцену уставности само у два случаја: у случају усклађености међународних уговора који захтевају сагласност Националног савета Републике Словачке с Уставом и Уставним законом и у случају сагласности предмета референдума с Уставом и Уставним законом. У оба случаја одлучује пленум, који за доношење своје одлуке има временски рок од 60 дана од дана подношења захтева. Такође, у оба случаја је председник Републике овлашћен да поднесе захтев, док је влада овлашћена да то учини у случају поступка о сагласности са међународним уговорима. Ако Уставни суд одлучи да је неки међународни уговор или предмет референдума у супротности с Уставом, уговор се не може ратификовати, нити референдум одржати.

У најважније надлежности Уставног суда у погледу накнадне оцене уставности спадају вођење поступка о усклађености правних стандарда са уставним поретком према члану 125. Устава (тзв. апстрактна или специфична контрола уставности). У овој врсти поступка, Уставни суд одлучује у пленуму. Једини изузетак тиче се поступка о уставности општеобавезујућих регулатива општина и самоуправних региона (у овим случајевима Суд одлучује у сенатима).

Правни акт који је предмет оцене уставности претходно се службено објављује у „Збирци закона Републике Словачке“. Уставни суд може одлучивати о акту који није правно ваљан и користећи право специфичне контроле, па зато у том смислу треба правити разлику између валидности, дејства и примене оспорених правних аката. У поступку о усклађености правног акта, Уставни суд може привремено суспендовати дејство оспорених правних аката.

Када је Уставни суд у дилеми да ли да суспендује дејство закона или да одржи status quo (задржи постојећу законску регулативу), он обично задржава првобитну, а суспендује нову законску регулативу. Свака одлука која се тиче привремено суспендованог акта објављује се у „Збирци закона Републике Словачке“.

У овом типу поступка примењује се тзв. претпоставка уставности правних аката, што значи да се правни акт сматра сагласним Уставу, уставним законима и међународним уговорима док се не докаже супротно. Уставни суд доноси и тзв. интерпретативну одлуку која задржава оспорени правни акт на снази, али и садржи став о томе како органи власти треба да га разумеју и примене. На тај начин Уставни суд испољава тзв. суздржаност, ако је одлука о неуставности последње могуће решење (ultima ratio).

Ипак, ако Уставни суд дође до закључка да правни акт (или његов део) није у сагласности с Уставом, Уставним законом или међународним уговором, на дан службеног објављивања тог закључка у „Збирци закона Републике Словачке“, оспорени акт престаје да важи. Орган који је донео неуставни правни акт обавезан је да га, у року од шест месеци од службеног објављивања, усклади с одлуком Уставног суда. Ако дато тело